

I rasjonalismen er forholdet til virkeligheten det mest fundamentale.

Det er virkeligheten som er sterkest og den som har skapt oss. Virkeligheten har vært i flere milliarder år; menneskene har vært her mindre enn en million år.

RASJONELL VIRKELIGHET

Rasjonalismen sier at verden er én, udelelig og koherent. Koherent betyr at begrepene er konsistente og passer sammen og utgjør en helhet. Konsistent betyr motsigelsesfri og varig. Sammenknyttet betyr at begrepene passer sammen som brikkene i et puslespill. Helhetlig betyr omfangsrik; at den integrerer mye fakta.

Det er én virkelighet som er felles og tilgjengelig for alle.

Årsaken til virkelighetsoppfattelsen er uavhengig av observatørs bevissthet.

Og det er en lovmessighet i forhold til virkeligheten, nemlig at ting har en identitet.

Dvs. at $A \equiv A$, som betyr at en ting er identisk lik seg selv. Identitet er summen av alle egenskapene. I praksis må en greie seg med essensielle egenskaper når en skal definere noe.

Mennesker kan oppfatte virkeligheten gjennom bevisstheten.

Årsaken til virkeligheten kalles eksistensen. Kant kaller den tingen i seg selv. Rudolf Steiner kaller den «totale virkeligheten». Virkelighetsoppfattelsen kaller Kant «tingen for meg» og Steiner «Den fulle virkeligheten» og «det gitte» som «er skapende frembrakt av menneskets erkjennelse».

Steiner anser at «den fulle virkeligheten» (dvs. Eksistensen eller «tingen i seg selv») samstemmer med «den totale virkeligheten» «slik den eksisterer uavhengig av menneskets erkjennelse» (altså virkelighetsoppfattelsen eller «tingen i seg selv»). Dette stemmer med rasjonalismen, men rasjonalismen er mye mer presis og forståelig.

Rasjonalismen kan sees på som en sekulær videreutvikling av monoteismen.

Monoteismen samlet hele verden under ett styrende prinsipp. Dersom man erstatter ordet <verden> med <gud> har man kjernen i monoteismen.

– Motsatt er relativismen og subjektivismen et sekulært tilbakeskritt til polyteismen med en fragmentert verden med mange uavhengige guder hvor man ikke kunne stole på noe eller noen, og hvor ingenting var sant eller virkelig.

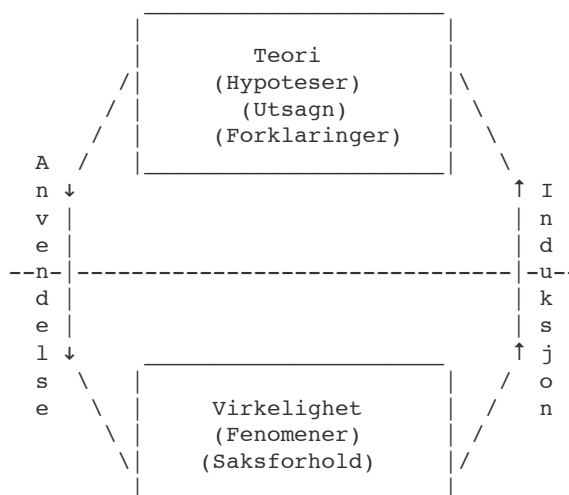
I rasjonalismen forholder man seg til fenomener og introspeksjon, men man knytter dem til virkeligheten. F.eks. kan logikk og matematikk kun oppdages ved introspeksjon, – de kan ikke sanses utenfra. I rasjonalismen knyttes logikk og matematikk til virkeligheten.

F.eks. hvis en spør en matematiker hva et tall er kan en få mange rare svar som er ganske virkelighetsfjerne. I rasjonalismen er et tall et symbol for en størrelse. Dvs. at det ikke finnes negative tall, fordi det ikke finnes negative størrelser. Uendelige tall finnes heller ikke fordi ingen har skrevet det ned.

METODE

Rasjonalister tror på en vitenskapelig metode for å oppnå sikker viten. Vitenskap er en arbeidsmetode for å skape viten.

Dvs. at man tar utgangspunkt i observasjoner, og analyserer det i samsvar med logikk. Rasjonell tenkning kan brukes til å identifisere ting (finne ut hva ting er), og integrere (sette sammen) dette med annen kunnskap, uten at det blir selvmotsigende. Og så må antagelsene kunne testes og anvendes til noe.

SANNHET

Utsagn	For rasjonelle personer betyr sannhet: – <i>utsagn som samsvarer med virkeligheten</i> –
	Utsagn kan være uttrykk for teorier, hypoteser, forklaringer, forestillinger, tro, antagelser, erfaringer, modeller, perspektiver. Utsagn kan være identisk lik noe i virkeligheten, men vil aldri bli helt lik virkeligheten.
Virkelighet	Derfor er utsagn abstraksjoner, generaliseringer og forenklinger, men som beholder essensielle egenskaper ved det som identifiserer virkeligheten.

For å identifisere noe må man bruke fornuften.

Det er bare en sannhet, fordi det bare er én versjon av virkeligheten. Dvs at $A \equiv A$ som betyr at en ting er identisk lik seg selv.

Det andre alternativet er at $A \neq A$ som betyr at nesten alt kan være mer eller mindre sant, er nominalisme hvor begrepene flyter alt etter hvordan psykopatene vil.

Dersom man studerer virkeligheten empirisk og luker ut alle selvmotsigelser og logiske alternativer vil man sitte igjen med entydig sannhet.

Det er ikke nok å snakke om sannhet, å bruke ordet «sannhet», for at noe skal være sant. Det må referere til et begrep og til noe i virkeligheten.

Språket. Sannhet er viktig siden alle andre begreper får mening. Resultatet er at språket blir konsistent, og en slipper å bruke evigheter på å forstå hva andre mener. Uten sannhet blir alle andre begreper meningsløse.

For at ord skal føre til god tenkning og god kommunikasjon må de defineres på en mest mulig effektiv måte. Akkurat som det finnes en optimal måte å stable kuler på slik at de bruker minst mulig plass er det mulig å inndelegge virkeligheten i optimale kategorier slik at vi trenger færrest mulig begreper til å peke på noe ekte i virkeligheten på en entydig måte. Det er slike optimale kategoriseringer av virkeligheten som kalles objektive begreper.

Det er ikke slik at konsensus alene skaper god kommunikasjon. Dersom begrepene er dannet på en dårlig måte er resultatet dårlig tenkning og dårlig kommunikasjon, uansett hvor stor konsensus det er om begrepene.

I en rasjonell kultur vil folk konvergere mot felles objektive begreper fordi virkeligheten er felles for alle. Når alle bruker samme oppskrift (fornuft) og samme ingredienser (virkeligheten) er sluttresultatet som oftest det samme (objektive begreper).

RASJONELL ETIKK

En objektiv moral kan utledes vitenskaplig gjennom observasjon av vår biologiske natur.

Egoisme er dypt innebygd i genene våre fordi det er den eneste bærekraftige måten å leve på. Rasjonell egoisme er livets og selvutviklingens moral.

Ut fra en virkelighetsbetrakning kan man argumentere for at fri vilje finnes. Og en kan velge at fri vilje er det ultimate grunnleggende gode.

Hvis en ikke forutsetter bevissthet og fri vilje betyr det at en er tilhenger av viljedeterminismen, som betyr at menneskers meninger er betinget av følelser, kropp og omgivelser, (og av fravær av rasjonell tenkning).

Videre så må en ha frihet i forhold til noe. Det er i forhold til sin egen kropp og det en eier (det som en har skaffet seg ihht. rasjonelle spilleregler). Sin eiendom kan en gjøre hva en vil med; i ytterste fall ødelegge det.

Derav følger en veldig enkel etikk med bare ett bud: Og det er litt enkelt sagt at tvang og tyveri ikke er tillatt, (men selvforsvar er tillatt). Politikken som følger av det er at skatt er tyveri og må bort, slik at en oppnår økonomisk og politisk liberalisme.

RASJONELT SAMFUNN

Grunnleggende finnes to ideologier: individualisme og kollektivism.

Enten har individet full råderett over eget liv, eller ikke.

Individualisme forfekter grunnideer som individualisme, rasjonalitet, selvrealisering, frihet, markedøkonomi.

Individualisme innebærer at hvert individ er et mål i seg selv og ikke kan bli ofret for et høyere mål.

Individualisme gir individet ukrenkelige rettigheter til å leve i fred, så lenge det lar andre individer leve i fred.

Følgen av dette er materiell velstand.

Kollektivism bryter med slike rettigheter i ulik grad.

Kollektivism forfekter ideer som kollektivism, irrasjonalitet, selvoppofrelse, ufrihet, diktatur, reguleringsøkonomi. I den denne gruppen finnes både religionen, og religionens sekulariserte variant, kommunismen.

I stedet for å være et mål i seg selv, er individet et redskap for andres mål, med påskudd om at det er til det «felles beste».

Følgen av dette er fattigdom.

De fleste mennesker er kollektivist, bevisst eller ubevisst.

Eksempler er: steinalderssamfunn, monarkier, føydalisme, fascisme, kommunisme, sosialisme, nazisme, sosialdemokrati, konservatisme, islamisme, osv.